

Domarkonferens
2 oktober 2022

Alaskan malamute

INNEHÅLL

Förord	2
Historik	3
Bakgrund/ändamål	4
Helhetsintryck, uppförande/karaktär	6
Huvud	8
Ögon, öron, hals, kropp, svans.....	10
Extremiteter	12
Rörelser, päls, färg	14
Storlek, fel	16
Rasklubbens kommentarer	23

FÖRORD

Svenska Polarhundklubbens (SPHKs) rasklubb för Alaskan malamute vill med detta kompendium kommentera, förtydliga samt ge synpunkter på rasstandarden.

Vi vill också peka på några problem inom rasen där ni domare kan hjälpa oss att bevara rasen. Syftet är att domare och rasentusiaster ska ha en så stor SAMSYN som möjligt om viktiga och prioriterade egenskaper såväl exteriört som mentalt.

Rasklubben ser som sin främsta uppgift att bevara rasen både exteriört och bruksmässigt enligt rasstandarden och enligt rasens historiska beskrivning.

Rasklubbens grundsyn är att alaskan malamuten är en arbetande polarhund. Det finns dock en tendens till en uppdelning inom rasen, en showtyp och en dragtyp.

Rasklubben vill värna om att bevara rasen som den ursprungligen var: en arbetande polarhund med exteriör enligt rasstandarden.

Rasklubben önskar att domarna fortsättningsvis är observanta på denna utveckling.

Kommentarer

FCIs rasstandard för alaskan malamute är i detta kompendium genomgående skriven på denna "gula" botten. Övrig text är kommentarer från rasklubben/huvuddomaren.

De tidigare domarkonferenserna 1996, 2002 och 2010 gav positiva resultat, då rasklubben uppfattade att domarna tog till sig av den dialog som fördes under de konferenserna och fick också genomslag i bedömning vid många utställningar. Vi hoppas att få se samma effekt efter 2022 års domarkonferens.

Raskompendiet är uppdaterat under 2021/2022 inför SPHKs exteriördomarkonferens 2 oktober 2022 i Upplands Väsby.

Arbetet är utfört av Annica Uppström (layout) i samarbete med styrelsen i SPHKs rasklubb för alaskan malamute samt rasens huvuddomare vid konferensen, Anna Törnlöv.

Kompendiet är godkänt av Svenska Polarhundklubben och Svenska kennelklubbens Domarkommitté.

Bilderna har godkänts för kompendiets användning av respektive fotograf, som inte är namngivna, men vi vill rikta ett stort tack till fotograferna som har möjliggjort utformningen av detta kompendium.

HISTORIK

Alaskan malamutes ursprung kan spåras 9500 år bakåt till Sibirien, där hundar redan då användes som draghundar. Rasens tidiga anfäder följde de människor som tog sig över Bering Sund för ca 4500 år sedan. Dåtidens hundar var troligen en förutsättning för människans överlevnad i de polara områdena. Dessa hundar användes både som drag- och slädhundar samt vid jakt, men fungerade också som vakhundar mot rovdjur.

Under slutet av 1800-talet utbröt den stora guldruschen i Alaska, detta ledde till en stor efterfrågan på frakt- och draghundar samtidigt som alla möjliga (och omöjliga) hundar blandades med varandra. De populära slädhundstävlingarna från början av 1900-talet gjorde att mindre, lättare och snabbare siberian huskies korsades med de tyngre frakthundarna.

Vi kan konstatera att rasen, alaskan malamute, som den är idag är en rekonstruktion av den relativt stora inhemska draghund som hade sitt ursprung i den nordvästra delen av Alaska.

Under 1920-talet startade ett projekt i USA där man samlade in de hundar som motsvarade bilden av in-

Det kan vara bra att ha kartan över Norra ishavet som minnesbild varifrån inte bara alaskan malamutes kommer. Även de övriga polarhundsraserna har sitt ursprung här, vilket kan göra förståelsen över rasernas likhet - men också olikhet - får en tydligare bild.

uiternas tåliga och kraftfulla draghund i ett försök att återskapa densamma.

År 1935 erkändes alaskan malamute som ras i Amerikanska Kennelklubben.

Alaskan malamutes har använts vid expeditioner, både i Alaska och vid Byrds expeditioner till Antarktis 1935–46.

Från 1950 och framåt har många uppfödare, framför allt i USA och södra Europa, avlat för utställning- och sällskapshundar. Bruket av malamuter i drag- och slädhundskörning har tyvärr minskat i rasens

hemland. I Norden har slädhundskörning och drag varit populärt sedan 1980-talet. Och det är framför allt här, som aveln av bra och fungerande draghundar utvecklats.

Inuiternas hund av malamutetyp är den som blivit förebilden för dagens alaskan malamute. Det som framför allt format dem var deras förmåga att överleva i ett kärvt polarklimat med begränsad tillgång till föda, deras förmåga att arbeta hårt samt samarbetsförmåga med både människan och andra hundar. Hundarna var inuiternas bruksdjur och användes både till jakt, klövjning samt till att dra slädar.

FCI-nummer 243
Originalstandard 1994-04-12
FCI-Standard 1996-08-14
SKKs Standardkommitté 1999-01-13

Standard för ALASKAN MALAMUTE

Ursprungsland/ hemland
USA

Användningsområde
Slädhund

FCI-Klassifikation
Grupp 5, sektion 1 Med arbetsprov (gäller i Norden)

Bakgrund/ändamål

Redan vid upptäckten av Alaska i mitten av 1700-talet berättade ryska valfångare och pälsjägare om det högtstående inuitfolkets (även kallade malamuter) starka draghundar. Alaska annekterades av Ryssland som sålde det till USA år 1876. Upptäckten av guldfyndigheter i slutet på 1800-talet medförde en betydande invandring. Man upptäckte inuiternas effektiva draghundar men det nydanade kapplöpningssintresset medförde att draghundsförare köpte upp alla hundar de kom över och korsade dem med "allt" för att få fram snabba draghundar. De "äkta" kraftiga malamutehundarna blev allt färre. I USA startade en aktion för att finna den gamla hundstammen och man fann tillräckligt många hundar för att bevara rasen. År 1935 erkände Amerikanska Kennelklubben rasen under namnet alaskan malamute.

Alaskan malamuten anno 2022

Alaskan malamuten ska fortfarande kunna utföra samma jobb som deras förfäder, dra tunga slädar över långa sträckor i snö och kyla. Det är en kraftfull, intelligent och självständig hund där mycket av ursprungshundens drag är bevarade. Alaskan malamuten är en vänlig, tillgiven hund som är lojal mot sina familjemedlemmar.

Målet med rasklubbens avelsinriktning är att malamuten fortsatt ska kunna utföra samma arbete som dess förfäder.

Rowdy Of Nome

Bilden är från starten på SPHKs långdistanstävling; Polardistans 300 km. Hundarna ska kunna arbeta i ett jämnt tempo under tunga snöförhållande, medan föraren står bak på släden.

Nordisk stil, en-spänn pulka där föraren åker skidor.

Nordisk stil, två-spänn pulka - från starten av en långdistans tävling.

Helhetsintryck

Alaskan malamute skall vara en kraftfull och stabil byggd hund med djup bröstorg och kraftig, välmusklad kropp. Rasen skall "stå högt" på sina tassor vilket bidrar till intrycket av en mycket aktiv hund. Hållning skall vara stolt med högt buret huvud och vaken, intresserad blick. Karaktäristiskt för rasen är teckningarna på huvudet som har formen av en hätta medan ansiktet antingen är helt vitt eller markerat med en strimma och/eller mask Alaskan malamute har framavlats för att arbeta som slädhund i polartrakter och då inte för snabba löp utan för att dra tung last.

Eftersom denna funktion är av största betydelse måste rasen bl.a ha kraftig benstomme, starka tassor, djup bröstorg och kraftfulla skuldror. Rörelserna skall vara stabila, balanserade och oförtröttliga. Rasen skall vara byggd för styrka och uthållighet.

Viktiga måttförhållanden

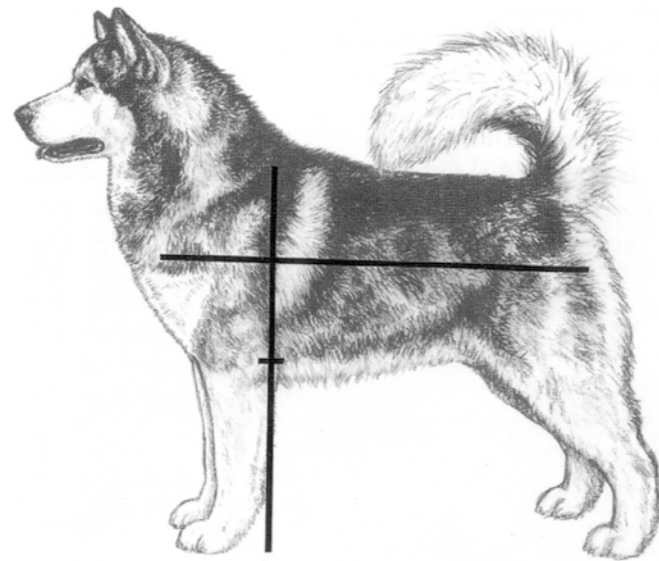
Bröstdjupet skall vara ungefär hälften av mankhöjden.

Kroppslängden skall överstiga mankhöjden.

Uppförande/karaktär

Alaskan malamute skall vara tillgiven och vänlig och är ingen enmanshund.

Den skall vara trogen, kamratlig och lekfull när det passar. Som vuxen imponerar den med sin värdighet.

En alaskan malamute med utmärkta proportioner.

Rastypisk fullvuxen hane

Rastypisk fullvuxen tik

Kommentarer

För att fungera bra i ett spann får det inte förekomma minsta tecken på aggressivitet mellan hundarna. Det ska ej heller förekomma i en utställningsring – en hund som visar minsta tecken på aggressivitet bör ej premieras.

Huvud

Huvudet skall vara brett och kraftigt utan att vara varken klumpigt eller grovt. Det skall stå i proportion till storleken på hunden.

Skallparti

Skallen skall vara bred mellan öronen och avsmalna mot ögonen. Den skall vara måttligt rundad mellan öronen och plana ut närmare ögonen. Skallen skall vara rundad mot kinderna. Skallens och nosryggens plan skall divergera lätt. Det skall finnas en svagt markerad fära mellan ögonen.

Nostryffel

Nostryffeln skall vara svart. Urblekt, s.k. vinter- nos accepteras. Hos hundar med röd pälsfärg är brun nostryffel tillåten.

Nosparti

Nospartiet skall vara brett och kraftigt i proportion till skallen. Det skall endast lätt avsmalna i bredd och djup från basen till nosspetsen. Nospartiet skall inte vara spetsigt eller långt, men ej heller trubbigt.

Läppar

Läpparna skall vara tätt åtliggande. Läppkanterna skall vara svartpigmenterade utom hos hundar med röd pälsfärg som har brunpigmenterade läppkanter

Käkar/Tänder

Över- och underkäkarna skall vara breda med stora tänder. Korrekt bitt är saxbett.

Kinder

Kinderna skall vara måttligt flata.

Ögon

Ögonen skall vara snedställda. De skall vara bruna, mandelformade och medelstora. Ögonkanterna skall vara svartpigmenterade utom hos hundar med röd pälsfärg som har brunpigmenterade ögonkanter. Uttrycket skall vara mjukt och antyda ett tillgivet sätt.

Utmärkt huvud med bra proportioner. Hunden utstrålar lugn men är uppmärksam på omgivningen, viket är rastypisk mentalitet. Utmärkta öron, placering, storlek och väl pälsade med ett öras bredd emellan. Mandelformade, snett placerade ögon. Trots att man bara ser huvudet syns det att hunden har korrekt päls.

Rastypisk hane, bra benstomme och svans. Öronen kunde vinklas utåt en aning men bra bredd emellan.

Exempel på huvuden, alaskan malamute

Ur FCIs standard: "Huvudet ska vara brett och kraftigt utan att vara varken klumpigt eller grovt." "Ögonkanterna ska vara svartpigmenterade utom hos hundar med röd pälsfärg som har brunpigmenterade ögonkanter. Uttrycket ska vara mjukt och antyda ett tillgivet sätt."

Hanhund

Hanhund

Hanhund

Hanhund

Hanhund

Tik

Tik

Tik

Tik

Öron

Öronen skall vara trekantiga med lätt rundade spetsar och upprättstående när hunden är uppmärksam. De skall vara medelstora, men små i förhållande till huvudet. Öronen skall vara brett ansatta på nedre delen av skallens bakre kant och på linje med den yttre ögonvrån. Detta gör att när öronen är resta står de ut från huvudet och lutar lätt framåt. När hunden arbetar bärs öronen ibland tillbakavikta mot skallen.

Hals

Halsen skall vara kraftig och måttligt välvd.

Kropp

Kroppen skall vara kompakt, men inte alltför kort.

Rygglinje

Rygglinjen skall vara plan och slutta lätt från manken mot korset.

Ländparti

Länden skall vara hård och muskulös. Ett långt ländparti, som försvagar ryggen är felaktigt.

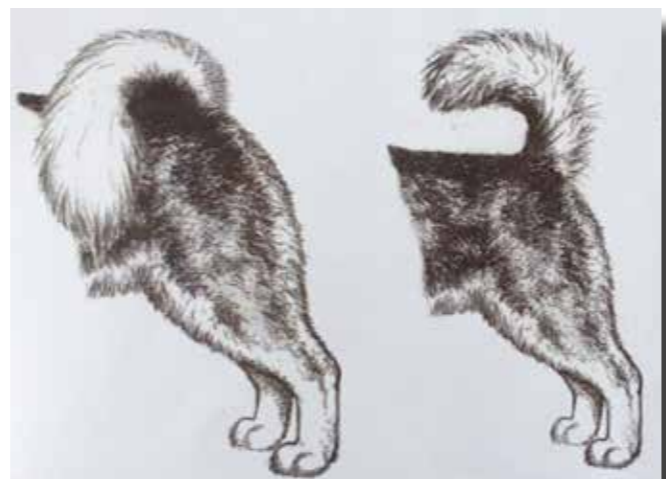
Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara välutvecklad.

Svans

Svansen skall vara måttligt högt ansatt i rygglinjens förlängning.

Den skall bäras över ryggen när hunden inte arbetar. Den får varken vara hårt rullad eller ligga platt mot ryggen. Den får inte heller vara kortpälsad som en rävs svans. Den skall istället vara väl bepälsad och likna en vajande plym.

För lång svans som även ligger mot ryggen

För kort svans

För rullad svans

Korrekt ansatt svans

Ung hane av utmärkt typ som kan förmodas grovna något. Notera bredd i skallen/mellan öronen. Fina ögon, bra benstomme och tassar; utmärkt svans, kom ihåg "vajande plym". Ser ut att ha utmärkt päls.

Ung tik av utmärkt typ, bra vinklar och hållning, huvudet kommer att utvecklas något mer, svansen kunde bäras något högre. En mycket lovande tik.

Atletisk ung hane av utmärkt typ, i sommarpäls

Kommentarer

Ett långt brett kors med cirka 30 graders lutning ger gott utrymme för muskelfästen och ett brett muskulöst lår. Ett alltför sluttande kors ger ett smalare lår och ett kort och oekonomiskt steg, som kräver en högre intensitet och blir mer tröttande. Hundar som galopperar mycket och sällan travar tränar sina "galoppmuskler" mest och får med tiden ofta något mer sluttande kors än de hade från födseln. De får då också en tendens att stå mer underställt. Som domare kan man då vara något mer tolerant mot underställdhet än hos till övervägande del travande raser.

Extremiteter

Framställ

Frambenen skall ha kraftig benstomme och muskulatur.

Skulderblad

Skuldrorna skall vara måttligt sluttande.

Underarm

Underarmarna skall sedda framifrån vara raka ned till handloven.

Mellanhand

Mellanhänderna skall vara kraftiga och korta. Sedda från sidan skall de vara svagt sluttande.

Framtassar

Framtassarna skall vara stora och kompakta, s.k. snöskor. Tårna skall vara tätt slutna och väl välvda. Det skall finnas skyddande päls mellan tårna. Trampdynorna skall vara fasta/hårda kompakta, tjocka och härdiga. Klorna skall vara korta och starka.

Bakställ

Bakbenen skall vara kraftiga och mycket muskulösa. Bakifrån sett skall benen vara parallella och varken för brett eller för trångt ställda.

Lår

Låren skall ha kraftig muskulatur.

Knäled

Knäleden skall vara normalt vinklad för spets-hundstypen.

Hasor

Hasorna skall vara måttligt vinklade och korta.

Baktassar

Baktassar, se framtassar. Sporrar på bakbenen är ej önskvärda och skall tas bort.

* Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är förbjudet i svensk lag.

För mjuk mellanhand

För rak mellanhand

Rättställda ben och kraftiga tätt slutna och välvda tår

Rörelser

Alaskan malamute är mycket rörlig för sin storlek och kroppsbyggnad. Rörelserna skall vara stabila, balanserade och kraftfulla med ett mjukt, vägvinnande steg fram och kraftigt påskjut från bakbenen. Dessa skall föras i spår med frambenen, varken för brett eller för tätt. I snabbt trav förs benen in mot kroppens mittlinje.

Rörelserna får inte vara styltiga eller på annat sätt ineffektiva.

Päls

Pälsstruktur

Pälsen skall vara tjock med grova täckhår, aldrig lång och mjuk. Underullen skall vara tät, mellan 2,5 - 5 cm lång. Den skall vara oljig och ullig. De grova täckhåren skall stå ut från kroppen och pälsen runt halsen skall vara tät. Täckhåren varierar i längd som underullen. Vanligtvis är pälsen måttligt kort till medellång längs kroppens sidor för att bli längre över skulderna och runt halsen, längs ryggen och över bakkroppen. Den skall även vara längre i "byxor" och svansplymen. Ofta är pälsen kortare och mindre tät under sommardagen. Rasen får inte trimmas undantaget runt tassarna.

Färg

Alaskan malamute är mantlad och därför är uppbruten färg på kroppen eller ojämna fläckar ej önskvärd. Enda solida färg som är tillåten är helvit.

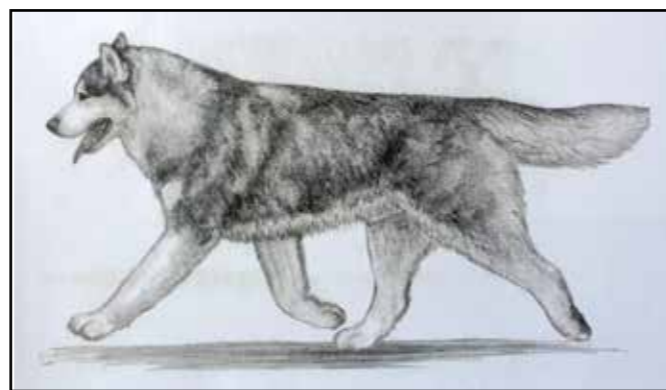
De vanligaste färgerna på kroppen är ljusgrått, som via mellanliggande nyanser sträcker sig till svart; sobel och från sobel till röd. Färgskiftningar tillåts i underullen, i de vita teckningarna och i övergången mellan mantelfärgen och den vita färgen. Vit färg är alltid dominerande undertill på kroppen, på delar av benen, tassarna och i teckningarna på huvudet. En vit blås i pannan och/eller halsring eller fläck i nacken är tilltalande och acceptabelt.

Vinklarna i fram- och bakställ ska vara tillräckliga för att möjliggöra stabila rörelser i balans och med god steglängd. Hunden ska se ut att röra sig utan ansträngning.

Pälsen isolerar så väl att snön ligger kvar på hunden utan att smälta.

Hur svansen bärs beror till stor del på sinnesstämning, väsentligt är dock att den är tillräckligt lång och har plym. En alskan malamute i arbete rör sig oftast med svansen i vågrätt position. Trav är en tvåtaktig gångart vilket betyder att hunden flyttar de diagonala benparen samtidigt, vilket konstnären här har missat.

Fyra hundar med utmärkta rörelser och hållning i rörelse. Effektivt, kraftsparande steg. Korsets bredd och lutning är av yttersta vikt för att möjliggöra god steglängd.

Den enda solida, godkända färgen är vit.

Hund av utmärkt typ, lite knappt vinklad bak.

Storlek/vikt

Det finns en naturlig variation av storlekar inom rasen.

Önskvärt är
för hanhund: mankhöjd 64 cm; vikt 39 kg,
för tik: mankhöjd 59 cm; vikt 34 kg
Typ, proportioner, rörelser och exteriöra detaljer som påverkar funktionen har större betydelse än storleken.
Övervikt får ej förekomma

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

- Högt ansatta öron

Allvarliga fel

Alla avvikelser från standarden som menligt inverkar på hundens arbetsförmåga som slädhund t.ex

- lösa tassar
- kohasighet
- veka mellanhänder
- otillräckliga vinklar i fram- eller bakställ
- styltiga eller på annat sätt dåliga rörelser
- högbenthet
- grund bröstorg
- otymplighet/klumpighet/alltför tung
- otillräcklig benstomme
- oproportionerligt helhetsintryck

Diskvalificerande fel

- Blå ögon

Nota bene

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar

Hos hanhundar måste både testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Pälsen ska vara tjock med grova täckhår, aldrig lång och mjuk. Underullen ska vara tät, mellan 2,5 - 5 cm lång. Den ska vara oljig och ullig. De grova täckhåren ska stå ut från kroppen och pälsen runt halsen ska vara tät.

Långhårig päls är i högsta grad önskat! Sådan päls gör att snö och is fastnar och fungerar därmed inte för en slädhund.

Öronen ska vara medelstora, men små i förhållande till huvudet och brett ansatta. Läpparna ska vara tätt åtliggande. Viktiga polara egenskaper som denna hund saknar.

Ung tik av utmärkt typ med bra proportioner, god resning, i sommarpäls

Kraftfull välkonstruerad tik åt det tyngre hållet, fin hållning, välvinklad fram och bak, utmärkt svans. Hon har påbörjat fällning och ser därför kraftigare ut än hon gör annars.

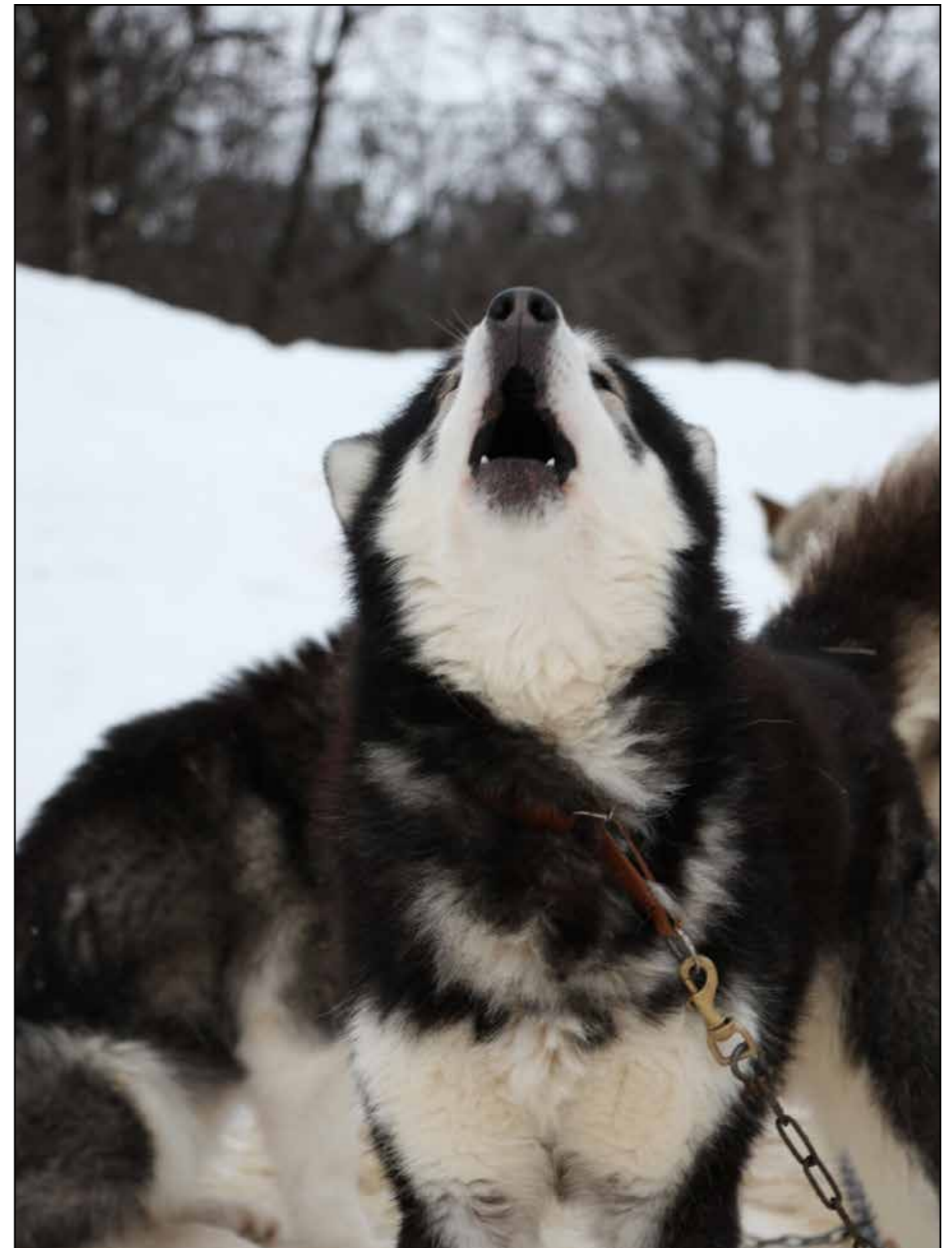

Välkonstruerad men för tung tik. Bra svans, knappa vinklar; svaga handlovar och upplevs som en aning kort i kroppen. Stor avvikelse från idealstorlek minskar hundens arbetsförmåga som slädhund. En alltför tung hund blir fortare trött och riskerar vid löst före att sjunka ner i snön. En alaskan malamute ska alltid visas i god kondition och med fast muskulatur.

Hundarna på dessa bilder har tydlig könsprägel.

Socialt stabila hundar är ett måste för att kunna fungera i spannkörning

Gyllene regler for bedömning

Varje individ måste bedömas utifrån rasens ursprungliga funktion som arbetande slädhund samt dess troliga förmåga att överleva under hårda polara förhållanden. Hur ett fel hos en individ ska bedömas beror på i vilken grad felet skulle påverka hundens överlevnadsmöjlighet och arbetsförmåga i den ursprungliga polara miljön.

Malamuten ska kunna samarbeta inom flokken och tillsammans med sin förare.

Ur Rasspecifika avelsstrategier (RAS) för alaskan malamute som fastställdes senast av SKK 2011

Exteriör

Enligt de domare som medverkade på SPHKs exteriördomarkonferens 2010 är svenska alaskan malamuter av bra kvalité och har en bra mentalitet. Enligt domarna har också polarhundsägare över lag blivit bättre på att visa sina hundar i utställningsringen. I samband med exteriördomarkonferensen uppdaterade klubben även sitt raskompendium, vilket finns till försäljning hos klubben.

En hund som skall gå i avel bör vara utställd några gånger för olika domare för att få en opartisk bedömning av hundens brister och förtjänster. En rastypisk hund får Excellent i öppen klass (ÖKL) eller bruksklass (B/J KL). Extra bonus är om hunden fått CK eller CERT (särskild god typ = champion kvalitet)

Nuvarande problem

Dessa företeelser/detaljer bör vi förbättra inom rasen.

Rörelser: Fortfarande ser vi alaskan malamuter med ett kort och lojt trav. Alaskan malamuten måste ha ett naturligt effektivt och vägvinnande trav som visar på spänst, kraft och framåtanda. En bra vinklad hund skall ha lår som är av passande bredd och vara muskulösa för att kunna ge ett vägvinnande och effektivt steg.

Benstomme: Undvik en utveckling mot alaskan malamuter med otillräcklig benstomme och för små tassar. Alaskan malamute ska ej förväxlas med en sibirian husky.

Tänder: Tandförluster förekommer inom rasen och det bör uppmärksammas. Oftast är det P1 som saknas. Tandkvaliteten bör observeras.

Pälsar: På senare tid har framförallt hundar från sydligare länder uppmärksamats med en icke rastypisk, lång, fluffig "showdog"-päls som ser snygg ut men som inte är förenlig med ett polart klimat. Alaskan malamutens päls ska enligt rasstandarden vara "tjock med grova täckhår, aldrig lång och mjuk".

Svansföring: Svansen är alaskan malamutens adelsmärke. Den får varken vara hårt rullad eller ligga platt mot ryggen. Den ska vara välpälsad och likna en vande plym.

Mål: Målsättningen är att uppfylla rasstandarden, sprida kunskap och information om den och att få uppfödare att följa den. Rasklubben vill undvika en uppdelning av rasen i två typer, en "showtyp" och en "brukstyp".

Den ursprungliga funktionen som slädhund bevaras. Alaskan malamuten är ämnad för ett liv i polara trakter och för att dra tung last över långa distanser.

Strategier:

Genom att informera på/via:

- Anordna rasträffar och uppfödarträffar där alaskan malamuteägare, valpköpare och uppfödare görs medvetna om rasens exteriör och funktion.
- Medverka på de domarkonferenser och avelskonferenser som hålls i Svenska Polarhundklubbens regi tillsammans med de tre andra polara raserna.
- Att framhäva dokument så som RAS, raskompendium och rasstandard på klubbens hemsida.

Glad slädhund som utstrålar att den trivs med livet!

Ur protokollet från SPHKs exteriöromarkonferens 2010

Problem

Rörelser

- För kort och lojt trav
- Alaskan malamuten måste ha ett naturligt effektivt och vägvinande trav som påvisar på spänst, kraft och framåtanda.
- Bra påskjut i steget.

Vikt

- Överviktiga hundar ska ej dömas upp.
- Kraftig är inte samma sak som fet.
- Massan ska sitta i benstomme och muskler, inte i fett.

Polara egenskaper- öron, ögon och läppar

- Små, tjocka välpälsade öron blir allt mer sällsynt på rasen. Många hundar har för stora, dåligt pälsade och högt ansatta öron.
- Mandelformade och mörka ögon ska föredras. Ögonformen är viktigare än ögonfärgen.
- Läpparna ska vara tätt åtliggande.
- Stora öron, runda ögon och lösa läppar är inte önskvärdt då det kan medföra förfrysningrisk och därmed påverka hundens funktion som slädhund i polara trakter.

Pälskvalitet

- Det blir allt svårare att bedöma hundans pälskvalitet på utställningar när pälsar är behandlade på ett inte acceptabelt sätt.
- Pälsarna kan vara tvättade av hygieniska skäl, men får inte vara behandlade med olika medel.

Att tänka på vid bedömning

- Effektivitet i rörelserna
- Vikt och muskelmassa
- Polara egenskaper: öron, ögon och läppar
- Pälsen ska ha fet underull och sträva täckhår. Får inte vara alltför långhåriga eller mjuka i pälsen.

Alaskan malamute - en arbetande brukshund
Då, nu och i framtiden!

Rasen alaskan malamutes ursprungsområde präglas av ett extremt polart klimat. Både till utseende, exteriör och beteende ska detta synas och märkas.

Socialt anpassad - i alla lägen!

Rasklubbens kommentarer om utvecklingen efter förra konferensen 2010

Enligt protokollet från förra konferensen upplevde rasklubben att rasen då hade problem med rörelser, vikt, polara egenskaper när det gäller öron och läppar samt pälskvalitet.

Ett par av punkterna har blivit bättre under de tolv åren men kräver ändå fortsatt uppmärksamhet och några punkter har tillkommit bland det som klubben vill att domarna ska vara mer uppmärksamma på.

Rörelser

Rasklubben upplever att rörelserna fortsätter att förbättras. Kraftfulla, balanserade och outtröttliga rörelser behövs för att malamuten ska kunna utföra sitt arbete som slädhund.

Mentalitet

Mentaliteten har de senaste 10-15 åren förbättras. Många hundar är mer sociala och har högre tolerans mot andra hundar. För att fortsätta den positiva utvecklingen ska minsta tecken på aggressivitet i ringen dömas ner.

Storlek

För stor avvikelse från idealstorlek minskar hundens arbetsförmåga som slädhund. En allt för tung hund blir fortare trött, har högre risk för skador, går igenom skare oftare och sjunker ner i snön vid löst före. Förutom att en stor och tung hund slits mer så åldras den också tidigare. En alaskan malamute ska alltid visas i god kondition och med fast muskulatur.

Päls

En korrekt polarpäls kräver en bra struktur. Dubbelpäls bestående av en "fet" tät underull och grova täckhår. Pälsen får aldrig vara lång, mjuk eller överdrivet blåst/fluffig utställningspäls.

Tassar

Breda, kraftiga, väl samlade, välvda och snöskoformade/oval tassar med starka klor och grov päls emellan de tjocka trampdynorna. Ej flata och spretiga tassar.

Öron

Öronen får inte vara för stora eller tunna. De ska vara välpälsade, ha en viss tjocklek och sitta brett isär.

Läppar

Läpparna måste vara tättslutande.

Könsprägel

Det är önskvärdt med en tydlig könsprägel. Tikarna får inte bli för maskulina i sin framtoning. Hanarna får inte bli överdrivet grova eller framtungade.

Sammanfattning

Alaskan malamuten är i första hand en draghund som ska kunna gå långt med tung last. Den är en produkt av den polara miljön och det tunga arbete den är tänkt att utföra. Rasklubben framhåller att målet med aveln är att malamuten ska kunna utföra samma arbete som dess förfäder. Både huvuddomaren och rasklubben poängterade vikten av rastypiska rörelser och de polara egenskaperna samt att feta hundar inte är samma sak som kraftiga hundar. Vältränade hundar i god kondition bör prisbelönas.

Alaskan malamuten ska ha fet underull och ordentlig päls.

Det är viktigt att bevara rasen som den är. Dålig mentalitet accepteras inte. Funktion är viktigare än storlek. Rasen har endast ett idealmått och acceptabel avvikelse från denna är plus minus 10 procent. Vid större avvikelser från idealet krävs excellenta rörelser på hunden om den ska prisbelönas.

Även en malamute kan tycka att det är roligt att springa fort ibland

Bilden är från starten av SPHKs långdistanstävling Polardistans, 300 km. Här är det ett storspann som startar, men rasen alaskan malamute lämpar sig väl så bra med en eller två hundar framför en pulka.

Att köra ett storspann alaskan malamutes ställer höga krav på hundarnas mentalitet. Det får inte förekomma minsta tecken på aggressivitet mellan hundarna. Det ska ej heller förekomma i en utställningsring, en hund som visar minsta tecken på aggressivitet ska ej premieras.

Vi ser det som positivt att ni har med er detta kompendium när ni dömer vår ras. Vi önskar att ni beaktar de kommentarer som klubben försöker förmedla.

Tack till er som medverkat vid konferensen, vi hoppas att den ger god vägledning i er framtida rasbedömning.

Vi som arbetar med alaskan malamute i Sverige hyser stort hopp till er utställningsdomare som har stor inverkan på rasen. Det är vi som avlar, men det är ni som ger oss ett av de verktyg som avgör vilken hund vi bör använda för att få fram nästa generation slädhundar!

Kontaktuppgifter till oss i rasklubben: www.sphk.se

SPHKs rasklubb för alaskan malamute